

TATYANA UVAROVA

Tatyana Rusiya Yazıçılar İttifaqının üzvü, Yaroslav Smelyakov adına ədəbi mükafatın laureatı (2005), Robert Rojdestvenski adına ədəbi mükafatın diplomantı (2006), Rusiya Dilçilik Akademiyasının üzvü, “Uqreşa” Ədəbi Birliyinin sədridir.

“Gecəyarısının akkordları”(1990), “Rusiya üçün dualar”(1996), “Payız yarpaqları”(1998), “Qış ərəfəsi”(2004) və “Sevgiyə son söz”(2008) adlı beş şeir kitabı nəşr edilib.

MƏNİM ÖLÇÜ-BİÇİM GÖYLƏRDƏN GƏLİB...

Mənim ölçü-biçim göylərdən gəlib,
Göylərdən enibdi adımdan belə.
Nə şöhrət, vəzifə olub gərəyim,
Nə də yaşamışam var həvəsilə.

Mən bir bəyaz bağda məhəbbət üçün,
Sevib-sevilməkçün gəldim cahana.
Amma ki, sədheyif, gözümü açıb
Gördüm o bağ-bağat qalıb virana.

Mənim öz nəğməli dünyam var, ora
Bir mələk ardınca uçub gedəcəm.
Orda yerişlər də uçuş kimidir,
Orda göy qurşağı ciğirdi eləcə.

Allaha dualar ələyin, dostlar,
Ya biz dua edək əvəzinizdən.
Acı göz yaşımlla dolu badəni
İçmək iraq olsun hər birinizdən.

SEVGİM GÖYÜRŞAĞI...

Sevgim şəfəq yayır göyqurşağıtək,
Elə bil nağılda gül çiçəkləyir.
Gözü götürməyən paxıllar, cumub
Onun ləçəyini didir, hey didir...

Dost adlı bu paxıl gözəlçələre,
Deyirəm: birinci düşmənimsiniz.
Mən azad bir quşam göydələnlərdə,
Hətta döngələrdə, bəs siz kimsiniz?

Kefindən qalmasın qoy vəfasızlar, -
Bir səs qulağıma dəyir ahəstə:
Məhəbbət dillənin ipək tel kimi,
Ötür bülbül kimi qızılgül üstə.

Sevgilim düşənir ayaqlarıma,
Süzür gözlərini bütə baxantək.
Sevincdən sellənən göz yaşlarında
Biz qoşa üzürük, azad, bəxtəvər.

BİZ KİMİK

Biz kimik bayramlar gətirək ömrə?-
Külək vıyıldaır, meşələr oxur.
Pəncərəm önündə canlı mənzərə, -
Qonşuda şənlikdi şampan qoxulu.

Limon dilimlənib konyakdan ötrü,
Şampanın yanında ananas hazır.
Ordan bir sarışın qız gülümsəyir,
Zamanın içində özündənrazı.

... İfritə qocalıq üzə dirənir, -
Gah ürək səksənir, gah sancır dalaq.
O qız saymazyana fırlanıb gedir,
Qadınlar partlayır qışqanclığından.

Demokl qılını başının üstə,
Bir ömür yaşarsan təskinlik adda.
Biz kimik bayramlar gətirək ömrə? -
Ömür özü bilir nə edir harda...

PAYIZ

Çoxdandı Uitmen haqda
Kimsə yox danışmağa.
Səninə başın qarışıb
Şərab vurub coşmağa.

Yenə də günah məndədi, -
Boğur səni qürurun.
Yenə and-aman edirsən; -
Ayrılaq, əlac budur.

Mən xoşbəxtəm, indən belə
Tənhalıqdı sevgilim.
Küsü şamı yandıрмаğa
Dəyərdimi, nə bilim?

Unudulan bir dərs oldu
Göz yaşları, hədələr.
Ağcaqayın yarpağıtək
Payıza töküldülər.

İndi sənin günahların
Qarşılayır payızı
İçib, şərab bakalını
Yerə çırpacam, azı.

DAN ÜZÜ

Sırsıra qandallı mart gecəsiylə
Şəhər əvvəlkitək qış hayındadı.
İsti mağarada dişi ayıtək
Gözlerim yol çəkir bu gecəyarı

Güneydə üzünə xoş baxıbdılar, -
Gəzəyən baharın gəlmir həniri.
Qarlı qaramata batıb ruzigar, -
Silkinib, yuxudan durmaq çətindi.

Telefon xəttini lənətləyirəm,
Məni oyadırsan başqa şəhərdən
Ondansa kağıza bahar şəklİ çək,
Yaşıl zərfə qoyub adıma göndər.

BİZİM TƏYYARƏLƏR UÇUB GETDİLƏR...

Bizim təyyarələr uçub getdilər,
Yellərə qoşuldu bizim qatarlar.
Məni huşsuzluqda qınama hədə
Ömürlük çulğadı bizi intizar.

Amma mən heç nəyi unutmamışam,
Nə səni, nə də ki, sənli çağları.
Soyumuş qəlbimə yağan qar deyil,
Enir çiçəyindən alma bağları.

Göyə ucaltmışdı məhəbbət bizi,
Həsədlə süzərdi bizi adamlar.
Heç nə diləməzdik Tanrıdan onda,
Deyərdik dünyada hər şeyimiz var.

Sönür qəlbimizin döyüntüləri,
Əsər-ələmət yox gəncliyimizdən.
Səsləmə, ayırdı ötən günləri
Yeni dəbə düşən nəğmələr bizdən.

Amma mən heç nəyi unutmamışam,
Nə səni, nə də ki, sənli çağları.
Soyumuş qəlbimə yağan qar deyil,
Enir çiçəyindən alma bağları.

YURDUM - YUVAM

Sən anama doğma idin,
Mənə yad yurdum-yuvam
...Dalğaları seyr edərdim
Üzü Sunji sahilinə
Baxan köhnə daxmadan.

Savaşlardan Qroznıya
Can atıb, gəldi anam.
Mən anamın boyundaydım
Qatarların fit səsinə
Doğuldum yuxulardan.

Necə yazıq əcdadlarım
Düşdü çeçen elinə?..
Çarımızın əmri vardı, -
Çətinliklə bu yerlərdə
Döyüşdülər Şamilə.
Fələyin qarğıışı keçdi
Bu torpaqda onlara.
Burda babam öldürüldü
Dayılarım düçar oldu
Olmazın əzablara.

Köçəri ömür sürməkdə
Zabit külfəti olmaq.
Qroznıda nənəm vardı
Hər yay ona baş çəkərdik,
O da köçdü dünyadan.

Vidalaşdım mən o yurdla
On dörd yaşımla olanda.
Məni çeçen oğlanları
Narını qızılgüllərlə
Öturdülər perronda.

Rus dilindən tərcümə edən:
İbrahim İlyası

